

Kaszálás

*De jó kaszálni hajnalezüstben a
rétet, amint úgy reccsen a harmatos
fű, s szárnyasok sem énekelnek,
s vattapuhán ölel őszi langy köd.*

*Apám 10 éve itt e helyen kaszált,
a rendet végig vágta türelmesen
(szíve utóbb igen dörömbölt
75 évesen). Eltűnődöm:*

*miért kívánta így a kaszát, hiszen
még szinte gyermek volt, amikor bucsút
vett a galambszín rét ködétől,
marcali táj suhogó fűvétől.*

*Most már tudom mért . . . Lám, amidőn a köd
oszlódni kezdett, s a madarak dala
csöndült, megláttam Isten arcát
távolí fákbán, arany füvekben.*

*A létben minden változik. Ős hegyek
vetődnek és eldőlnék a városok.
Szétfröccsent koncokat temettem.
Ott vicsorogtak a zsirpapíron*

*gyermek-halálfők. Fulva kimúltakat,
a fölrobbantott hidrul esetteket
sirattam el. S ha egyszer újra
pöffen a gomba, s a légből dőlnek*

*megint a métropoliszok. És a Föld
a földközépig tárja sivár belét;
rabbá az embert sanda gépek
űzik-emésztik, amíg csak egy él.*

*Az eredendő bűn a szivünkben ott
lapul menyétként, s ugrani fondorul.
Az értelem nagy arzenálját
kell vele szembefeszíteni daccal.*

*S kaszálni mindig kell a kenyér miatt,
s az állatoknak. Sárgul amott a lomb.
Körtvélyfa rőtbe lángol. Illó
lombzizegés, lilehang cirógat.*

Már nem izgat...

*Már nem izgat a sok idomtalan ház,
mely belep mindent: korcs betoncsoda,
s hogy kivágva hevernek a legszebb fák,
s legelők helyén bogáncs, laboda.
Szemembe már kendermagos köd vattáz
el embert, tájat: indulok tova
a nád felé; bóbitájuk ingatják
a nádbugák — már nem tudom, hova
vezet a keskeny palló, mire lépek,
s fölrezzennek iromba madarak,
s a bürrü egyre keskenyebb, merészebb,
s a lábam alól végül elmarad.
Lépek tovább — meglátom apám arcát
a vízen, s ellep az alaktalanság.*

ZALÁN TIBOR

Szitakötő-temetés

*?Mely Időben méretkezik a lélek?
Az est puhán leereszti szárnyát
kék tüzek között verdesnek a tornyok
s a végtelenbe részegített horizontra
ejtik
haranguk dermedt érceit
hangok kristályá
kihült már
Holdvizek partjainál
SIRATLAK SZITAKÖTŐ
kicsi Asszony
hajam vetése kiszökik a télbe
Fény vett magához
megértem
Fényarany fonálon ereszkedsz
alá
a semmi Dániel-nyugalmú
vermeibe*